

Biały obrus. Stół zaścielał biały obrus – symbol czystego serca, który przypominał ołtarz i pieluszki, w które Maryja owinęła Pana Jezusa.

Siano. Pod obrusem było położone siano dla przypomnienia sianka, na którym spoczywało Boże Dziecię położone w żłobie.

Pismo święte, świeca i opłatek. Na wigilijnym stole w centralnym miejscu spoczywało Pismo św. z zaznaczoną Ewangelią opisującą narodzenie Jezusa (Łk 2, 1-14). Obok stała świeca, której ogień symbolizował światło Chrystusa. Pięknym znakiem dla całej rodziny jest na wigilijnym stole zapalona świeca Caritas, symbolizująca naszą ofiarowaną pomoc potrzebującym gdzieś na świecie. I oczywiście opłatek, obowiązkowo poświęcony w kościele.

Wieczernia wigilijna. Gospodarz domu lub najstarszy domownik rozpoczyna wieczerzę modlitwą. Potem jest odczytywany opis narodzenia Pańskiego z Ewangelii św. Łukasza (Łk 2, 1-14). Następnie kolęda, wspólna modlitwa, a potem każdy z domowników bierze opłatek do ręki i łamiąc się nim ze wszystkimi obecnymi składa życzenia. Z tej okazji także przeprasza się wzajemnie i darowywano sobie urazy.

Po przełamaniu się opłatkiem wszyscy zasiadają do wieczerzy wigilijnej. Podawane są tylko potrawy postne, w liczbie nieparzystej, ale tak różnorodne, by były wszystkie potrawy, jakie się zwykło dawać w ciągu roku. Najczęściej mówi się o dwunastu daniach. Trzeba spróbować każdego, gdyż "ile potraw się opuści, tyle w przyszłym roku ominie nas przyjemności".

Śpiewanie kolęd. Po wieczerzy wigilijnej wspólnie śpiewa się kolędy w oczekiwaniu na Mszę Świętą Narodzenia Pańskiego, zwaną Pasterką.

Aktualizacja: ks. Wiesław Podlowski, 12.12.2025

Wieczór wigilijny

1. Pożegnanie Adwentu.
2. Zapalenie świecy.
3. Ewangelia.
4. Kolęda.
5. Wspólna modlitwa.
6. Łamanie się opłatkiem.
7. Spożywanie wieczerzy.

Kolędy

1. Ach, ubogi żłobie.
2. A nadzieja znów.
3. Anioł pasterzom mówił.
4. Bóg się rodzi.
5. Bracia, patrzcie jeno.
6. Cicha noc.
7. Do szopy, hej pasterze.
8. Dzisiaj w Betlejem.
9. Gdy się Chrystus rodzi.
10. Gdy śliczna Panna.
11. Gdy ziemię cichym snem.
12. Hej, w Dzień Narodzenia.
13. Jakaż światłość.
14. Jezus malusieńki.
15. Jezusa narodzonego.
16. Lulajże, Jezuniu.
17. Mędrcy świata.
18. Mizerna cicha.
19. Nie było miejsca.
20. O gwiazdo Betlejemską.
21. Pasterze mili.
22. Pójdźmy wszyscy.
23. Przybieżeli do Betlejem.
24. Tryumfy Króla niebieskiego.
25. Wesołą nowinę.
26. Wśród nocnej ciszy.
27. W żłobie leży.
28. Z Narodzenia Pana.
29. O Wigilii Bożego Narodzenia.

Wieczór wigilijny w katolickiej rodzinie

Wieczera wigilijna jest wydarzeniem religijnym. Nad jej uroczystym przebiegiem winna czuwać głowa rodziny. Zazwyczaj jest nią ojciec lub matka. Skróty:

P. – prowadzący modlitwę, głowa rodziny.

W. – wierni, wszyscy uczestniczący w modlitwie.

1. Pożegnanie Adwentu

Gdy wszyscy są już zgromadzeni przy stole wigilijnym odświętnie nakrytym, odmawia lub śpiewa "Anioł Pański". Przez tę modlitwę najlepiej uczymy tajemnicę Wcielenia i Narodzenia Pańskiego. Na czas modlitwy można przygasić wszystkie światła w domu. Modlitwę wieczery wigilijnej otwiera znak krzyża świętego.

P. W imię Ojca ✚ i Syna, i Ducha Świętego.

W. Amen.

P. Anioł Pański zwiastował Panie Maryi.

W. I poczęła z Ducha Świętego.
Zdrowaś Maryjo ...

P. Oto ja służebnica Pańska.

W. Niech mi się stanie według słowa Twego.
Zdrowaś Maryjo ...

P. A Słowo ciałem się stało.

W. I mieszkało między nami.
Zdrowaś Maryjo ...

P. Módl się za nami, święta Boża Rodzicielko.

W. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

2

P. Módlmy się. Łaskę Twoją, prosimy Cię, Panie racz wlać w serca nasze, ✚ abyśmy, którzy za zwiastowaniem anielskim wcielenie Chrystusa, Syna Twego poznali, ✱ przez mękę Jego i krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

P. Wieczny odpoczynek racz zmarłym dać Panie.

W. A światłość wiekuista niechaj im świeci.

P. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym.

W. Amen.

2. Zapalenie świecy

Przgaszone światło w domu sprawiające atmosferę mroku przypomina świat pogrążony w grzechu i śmierci. Światło świecy, które rozprasza ciemności, to Jezus Chrystus, nasza nadzieja. Prowadzący modlitwę bierze w dłonie przyniesione z kościoła Betlejemskie Światło Pokoju, albo (jeżeli go nie ma) zapala świecę na stole i podnosząc ją lekko do góry mówi:

P. Światło Chrystusa!

albo

P. Narodził się Jezus Chrystus, nasza światłość i nadzieja.

W. Bogu niech będą dzięki.

Teraz najstarsze dziecko zapala światło na choince. Włącza się pozostałe światło.

29. Wigilia Bożego Narodzenia.

Początkowo święta Narodzenia Pańskiego (Bożego Narodzenia), a więc i wigilię, obchodzono w różnym czasie: w styczniu, a nawet maju. Władze kościelne, kładąc kres sporom dotyczącym czasu obchodzenia świąt Bożego Narodzenia, ustaliły datę świąt na 25 grudnia.

Wigilia Bożego Narodzenia jest w polskiej kulturze cudownym momentem, w którym "niebo styka się z ziemią". Poprzedza ją długie oczekiwanie, które trwa przez okres Adwentu, a kończy się wieczerzą wigilijną, do której można zasiąść dopiero po zapadnięciu zmroku i pojawienia się pierwszej gwiazdki.

Wszystkie zwyczaje i tradycyjne wigilijne przypominają nam o tej niezwykłej prawdzie, że Jezus zamieszkał wśród nas, że Bóg stał się człowiekiem, ażeby wyprowadzić swój lud z niedoli grzechu. Czas Narodzenia Pańskiego jest rzeczywiście świętem odnowy tego wszystkiego, co zostało zrujnowane poprzez grzech.

W polskiej tradycji Wigilia Bożego Narodzenia ma szczególne znaczenie. W wierzeniach ludowych Wigilia to powtórzenie sytuacji z raju, gdzie nie ma różnicy między biednymi a bogatymi, między ludźmi a zwierzętami.

W przebiegu całego wigilijnego dnia dopatrywano się tego, co może się wydarzyć w przyszłości. Już sam poranek był bardzo ważny w przeżywaniu Wigilii. Chodziło przede wszystkim o wczesne wstanie oraz o staranne wykonanie wszystkich czynności, co miało pozytywnie wpływać na przeżycie całego przyszłego roku. To przekonanie w prostych słowach oddaje przysłowie: "jakiś we Wiliją, takiś cały rok". Oprócz tego w Wigilię obowiązywał i wciąż obowiązuje post ścisły, który nie tylko podkreśla religijny charakter tego dnia, ale pomaga nam w głębokim przeżywa-

19

niu Narodzenia Pańskiego. Również w czasie wieczery wigilijnej nie spożywano mięsa.

Z Wigilią łączą się jeszcze inne zwyczaje, a raczej przesady takie jak unikanie pożyczania różnych rzeczy, czy poranne odwiedziny w domach. Przepowiadano także pogodę na przyszły rok.

W wigilijny poranek tradycyjnie ubiera się choinkę, dekoruje nasze mieszkania, dom rodzinny i jego otoczenie w świąteczne znaki.

Najwspanialsza jednak w przeżywaniu tego całego dnia jest przedświąteczna krzątanina, przyrządzanie potraw, zapachy roznoszące się po całym domu, przygotowanie stołu, ponieważ to wszystko uświadamia nam, że będzie miało miejsce coś niezwykłego.

Kulminacyjny moment tego dnia to wieczerza wigilijna zwana również posnikiem, która jest skrzętnie przygotowywana w taki sposób, aby dochować wszelkich tradycji.

Nazwa wigilia pochodzi od łacińskiego słowa "vigilia" i oznacza czuwanie połączone z oczekiwaniem na jakieś konkretne wydarzenie.

W Kościele słowem wigilia określa się dni poprzedzające wszystkie ważne święta religijne. W przypadku Bożego Narodzenia – wigilia obchodzona jest od VI wieku. Natomiast w Polsce tradycja wigilii przyjęła się w XVIII wieku i stała się powszechną tradycją w wieku XX. Wigilia kojarzy się przede wszystkim z dniem poprzedzającym Boże Narodzenie, a w nim z uroczystą wieczerzą, tradycjami i zwyczajami rodzinnymi. Jeszcze dziś wigilię polską, połączoną z postem i modlitwą, cechuje szczególna atmosfera wyczekiwania na niepowtarzalną uroczystość domową oraz na wielkie i cudowne wydarzenie, jakim są święta Bożego Narodzenia.

Ref. Jego tedy przywitajmy, ✨ z Aniołami zaśpiewajmy: ✨ Chwała na wysokości.

4. Witaj, Panie, cóż się stanie, ✨ że rozkosze niebieskie ✨ opuściłeś, a zstąpiłeś ✨ na te niskości ziemskie? ✨

Ref. Miłość Moja to sprawiła, ✨ by człowieka wywyższyła ✨ pod nieba empirejskie.

5. Przecz w żłóbeczku, nie w łóžeczku, ✨ na sianku położony, ✨ przecz z bydlety, nie z panięty ✨ w stajni jesteś złożony? ✨

Ref. By człek sianu przyrównany, ✨ grzesznik bydłciem nazwany ✨ przeze Mnie był zbawiony.

6. Twoje państwo i poddaństwo ✨ jest świat cały, o Boże! ✨ Tyś polny kwiat, czemuż Cię świat ✨ przyjąć nie chce, choć może? ✨

Ref. Bo świat doczesne wolności ✨ zwykł je kochać, Mnie zaś w złości ✨ ściele krzyżowe łoże.

7. W Ramie głosy pod niebiosy ✨ wzbijają się Racheli, ✨ gdy swe syny bez przyczyny ✨ w krwawej widzi kąpieli. ✨

Ref. Większe Mnie dla nich kąpanie ✨ w krwawym czeka ocieanie, ✨ skąd niebo będą mieli.

8. Trzej Królowie, monarchowie ✨ wschodni kraj opuszczają, ✨ serc ofiary z trzema dary ✨ Tobie, Panu, oddają. ✨

Ref. Darami się kontentują, ✨ bardziej serca ich szacuje, ✨ za co niebo niech mają.

28. Z Narodzenia Pana dzień dziś wesoły. ✨ Wyśpiewują chwałę Bogu żywioły. ✨ Radość ludzi wszędzie słynie, ✨ Anioł budzi przy dolinie ✨ pasterzów, co paśli pod borem woły.

2. Wypada wśród nocy ogień z obłoku, ✨ Dumają pasterze w takim widoku. ✨ Każdy pyta: "Co się dzieje? ✨ Czy nie świta czy nie dnieje? ✨ Skąd ta łuna bije, tak miła oku?"

3. Skoro pastuszkowie głos usłyszeli, ✨ zaraz do Betlejem prosto bieżeli. ✨ Tam witali w żłobie Pana, ✨ poklekali na kolana ✨ i oddali dary, co z sobą wzięli.

4. Odchodzą z Betlejem pełni wesela, ✨ że już Bóg wysłuchał prośb Izraela. ✨ Gdy tej nocy to widzieli, ✨ co prorocy widzieć chcieli, ✨ w ciele ludzkim Boga i Zbawiciela.

5. I my z pastuszkami dziś się radujmy. ✨ Chwałę z Aniołami wraz wyśpiewujemy, ✨ bo ten Jezus z nieba dany, ✨ weźmie nas między niebiany, ✨ tylko Go z całego serca miłujmy!

3. Ewangelia

P. Blisko dwa tysiące lat temu przyszedł na świat Jezus Chrystus, Syn Boży, oczekiwany Zbawiciel. Opowiada nam o tym Ewangelia św. Łukasza. Stojąc posłuchajmy jej z wiarą tak, jak to czynili nasi przodkowie.

✠ Z Ewangelii według św. Łukasza (Łk 2, 1-14)

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz.

Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierwszotnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.

W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich:

«Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie.»

I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania.»

Oto słowo Pańskie.

W. Chwała Tobie Chryste.

4. Kolęda

Wszyscy śpiewają kolędę "Wśród nocnej ciszy".

1. Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi: ✨ wstańcie pasterze, Bóg się wam rodzi! ✨ Ref. Czym prędzej się wybierajcie, ✨ do Betlejem pospieszajcie ✨ przywitać Pana.

2. Poszli, znaleźli Dzieciątka w żłobie ✨ z wszystkimi znaki, danymi sobie. ✨ Ref. Jako Bogu cześć Mu dali, ✨ a witając zawołali ✨ z wielkiej radości:

3. "Ach witaj, Zbawco z dawna żądany, ✨ tyle tysięcy lat wyglądany! ✨ Ref. Na Ciebie króle, prorocy ✨ czekali, a Tyś tej nocy ✨ nam się objawił."

4. I my czekamy na Ciebie, Pana, * a skoro przyjdiesz na głos kapłana, * Ref. padniemy na twarz przed Tobą, * wierząc, żeś jest pod osłoną * chleba i wina.

5. Wspólna modlitwa

Prowadzący modlitwę odczytuje niżej podane prośby, wszyscy zaś odpowiadają: Wysłuchaj nas, Panie! Wezwania mogą też wypowiadać pozostałe osoby uczestniczące w modlitwie.

P. Boże, nasz Ojciec, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy Ci za tę świętą noc, w której Twój Syn, Jezus Chrystus, narodził się z Maryi Dziewicy dla naszego zbawienia. Prosimy Cię:

1. Udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju. Ciebie prosimy...

W. Wysłuchaj nas, Panie.

2. Obdarz także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy. Ciebie prosimy...

3. Wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych, głodnych na całym świecie i przeżywających wojnę, pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej nocy. Ciebie prosimy...

4. Wszystkich wierzących, a szczególnie papieża, biskupów, kapłanów i osoby Tobie poświęcone umacniaj w wierze i miłości.

4. Spraw, aby Kościół był na ziemi widzialnym znakiem Twojej dobroci i miłosierdzia. Ciebie prosimy...

5. Zachowaj nas, Boże, od wszelkiego nieszczęścia: głodu, wojny, klęsk żywiołowych, niesprawiedliwości społecznej, abyśmy mogli, ku Twojej chwale, wieść życie ciche i spokojne. Ciebie prosimy...

6. Naszych zmarłych (można wymienić zmarłych) obdarz szczęściem i światłem Twej chwały. Ciebie prosimy...

P. Jezus Chrystus, rodząc się z Maryi, stał się naszym Bratem. Módlmy się za nas do naszego Ojca w niebie, tak jak nas nauczył Jezus Chrystus.

W. Ojciec nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego. Amen.

P. Prośmy Matkę Najświętszą o opiekę nad nami i wstawiennictwo u Syna Bożego.

W. Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą. Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus. Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi, teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

25. **Wesołą nowinę**, bracia, słuchajcie, * niebieską Dziecinę ze mną witajcie. * Ref. Jak miła ta nowina! * Mów, gdzie jest ta Dziecina, * byśmy tam pobieżeli i ujrzeli.

2. Bogu chwałę wznoszą na wysokość, * pokój ludziom głoszą duchy światłości. * Ref.

3. Panna nam powiła Boskie Dzieciątko, * pokłonem uczciła to Niemowlątko. * Ref.

4. Którego zrodziła, Bogiem uznała, * i Panną, jak była, Panną została. * Ref.

5. Królowie na wschodzie już to poznali * i w Judzkim narodzie szukać jechali. * Ref.

6. Gwiazda najśliczniejsza ich oświeciła, * do szopy w Betlejem zaprowadziła. * Ref.

7. Znaleźli to Dziecię i Matkę Jego. * Tam idźcie, znajdziecie Syna Bożego! * Ref.

26. **Wśród nocnej ciszy** głos się rozchodzi: * wstańcie pasterze, Bóg się wam rodzi! * Ref. Czym prędzej się wybierajcie, * do Betlejem pospieszajcie * przywitać Pana.

17 2. Poszli, znaleźli Dzieciątko w żłobie * z wszystkimi znakami, danymi sobie. * Ref. Jako Bogu cześć Mu dali, * a witając zawołał * z wielkiej radości:

3. "Ach witaj, Zbawco z dawna żądany, * tyle tysięcy lat wyglądany! * Ref. Na Ciebie króle, prorocy * czekali, a Tyś tej nocy * nam się objawił."

4. I my czekamy na Ciebie, Pana, * a skoro przyjdiesz na głos kapłana, * Ref. padniemy na twarz przed Tobą, * wierząc, żeś jest pod osłoną * chleba i wina.

27. **W żłobie leży**, któż pobieży * kolędować Małemu * Jezusowi Chrystusowi * dziś nam narodzonemu? * Ref. Pastuszkowie przybywajcie, * Jemu wdzięcznie przygrywajcie, * jako Panu naszemu.

2. My zaś sami z piosneczkami * za wami pośpieszymy. * A tak tego Małego * niech wszyscy zobaczymy. * Ref. Jak ubogo narodzony, * płacze w stajni położony, * więc Go dziś ucieszymy.

3. Naprzód tedy niechaj wszędy * zabrzmi świat w wesołości, * że posłany nam jest dany * Emanuel w niskości. *

23. Przybieżeli do Betlejem
pasterze, ✱ grając skocznie
Dzieciąteczku na lirze.

✱ Ref. Chwała na wysokościach, ✱
chwała na na wysokościach, ✱
a pokój na ziemi!

2. Oddawali swe ukłony w poko-
rze ✱ Tobie, z serca ohotnego,
o Boże! ✱ Ref.

3. Anioł Pański sam ogłosił te
dziwy, ✱ których oni nie słyszeli,
jak żywi. ✱ Ref.

4. Dziwili się napowietrznej mu-
zyce ✱ i myśleli: co to będzie za
Dziecię? ✱ Ref.

5. Oto Mu się wół i osioł kłania-
ją, ✱ trzej Królowie podarunki
oddają. ✱ Ref.

6. I Anieli gromadami pilnują, ✱
Panna czysta wraz z Józefem
piastują. ✱ Ref.

7. Poznali Go Mesjaszem być
prawym, ✱ narodzonym dzisiaj
Panem łaskawym. ✱ Ref.

8. My Go także Bogiem, Zbawcą
już znamy ✱ i z całego serca
wszyscy kochamy. ✱ Ref.

24. Tryumfy Króla niebieskiego
✱ zstąpiły z nieba wysokiego. ✱
Pobudziły pasterzów ✱ dobytku
swego stróżów, ✱ śpiewaniem. (3x)

2. Chwała bądź Bogu na wyso-
kości, ✱ a ludziom pokój na ni-
skości. ✱ Narodził się Zbawiciel,
✱ dusz ludzkich Odkupiciel ✱
na ziemi. (3x)

3. Zrodziła Maryja Dziewica, ✱
wiecznego Boga bez rodzica, ✱
by nas z piekła wybawił, ✱ a w
niebieskich postawił ✱ pała-
cach. (3x)

4. Pasterze w podziwieniu stają,
✱ tryumfu przyczynę badają, ✱
co się nowego dzieje, że tak
światłość jaśnieje, ✱ nie wie-
dząc. (3x)

5. Że to Bóg, gdy się dowiedzieli,
✱ swej trzody w polu odbierali,
✱ śpiesząc na przywitanie ✱
do Betlejemskiej stajni ✱ Dzie-
ciątka. (3x)

6. Niebieskim światłem oświece-
ni, ✱ pokornie przed Nim uniże-
ni, ✱ Bogiem Go być prawdzi-
wym ✱ z serca afektem żywym
✱ wyznają. (3x)

7. I które mieli z sobą dary ✱
Dzieciątka dają na ofiary: ✱
"Przyjmij, o Narodzony, ✱ nas i
dar przyniesiony ✱ z ochotą". (3x)

8. A potem Maryi cześć dają, ✱
za Matkę Boską Ją uznają. ✱ Tak
nas uczą przykładem, ✱ jak iść
mamy ich śladem ✱ statecznie. (3x)

P. Wspólnie wyznajmy naszą wiarę.

W. Wierzę w Boga Ojca wszechmogą-
cego Stworzyciela nieba i ziemi, i w Je-
zusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne-
go, Pana naszego, który się począł z Ducha
Świętego, narodził się z Maryi Panny,
umęczon pod Ponckim Piłatem, ukrzy-
żowan, umarł i pogrzebion, zstąpił do
piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał,
wstąpił na niebiosy, siedzi po prawicy
Boga Ojca wszechmogącego, stamtąd
przyjdzie sądzić żywych i umarłych.
Wierzę w Ducha Świętego, święty Ko-
ściół powszechny, Świętych obcowa-
nie, grzechów odpuszczenie, ciała
zmartwychwstanie, żywot wieczny.
Amen.

P. Oddajmy chwałę Bogu w
Trójcy Jedynemu.

W. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi
Świątemu. Jak była na początku, teraz
i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

P. Módlmy się. Panie Boże, Ty
sprawiłeś, że ta święta noc zają-
śniała blaskiem prawdziwej świa-
tłości Jednorodzonego Syna
Twojego; spraw, abyśmy jaśnieli
blaskiem Twego światła w naszym
codziennym postępowaniu. Przez
Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

6. Łamanie się opłatkiem

P. Zanim w wigilijny wieczór po-
tamiemy się opłatkiem, który przy-
pomina nam dobroć powszednie-
go chleba oraz Chrystusa, który
narodził się w mieście chleba -
Betlejem, wybaczymy sobie wy-

rażone wzajemnie przykrości i
postanówmy być dobrzy jak chleb,
który leży na stole.

Niech nasze szczere życzenia
oparte będą na wybaczeniu i wza-
jemnej miłości.

Teraz podejźmy wzajemnie do siebie, aby prze-
prosić się i wybaczyć sobie, np. 1 osoba mówi: -
„przepraszam cię za zło popełnione przeze mnie.”
2 osoba - „wybaczam i przepraszam cię za moje
zło popełnione.” 1 osoba - „wybaczam.” Teraz
można przekazać sobie pocałunek pokoju.

P. Zanim będziemy życzyć sobie
Bożego błogosławieństwa, boga-
tych przeżyć religijnych, zdrowia i
radosnych obchodów świątecz-
nych, podziękujmy Bogu za dary
chleba, za inne dary i za możli-
wość naszego spotkania w ro-
dzinie.

Modlitwa nad opłatkiem

Zazwyczaj opłatek posiadamy już poświęcony
przez kapłana w kościele, ale wskazane jest,
aby prowadzący odmówił poniższą modlitwę
nad opłatkiem. W ten sposób wobec wszyst-
kich zgromadzonych podkreśla wagę i znaczenie
domowej liturgii Wigilii Bożego Narodzenia. Jeżeli
zdarzyło się, że nie posiadamy poświęconego
opłatka, należy odmówić podaną niżej modlitwę.

P. Dziękujemy Ci, Boże i Ojcze, za
ten biały chleb - opłatek, owoc
ziemi i ludzkiej pracy, który zgro-
madził nas dzisiaj w jedno przy
tym stole, podobnie jak wówczas,
kiedy mocą Twego Słowa staje
się Twoim Ciałem i gromadzi nas
we wspólnocie ołtarza.

Pobłogosław nas i ten opła-
tek, ✱ którym będziemy się ła-
mac i zwyczajem ojców naszych
składać sobie wzajemne życze-
nia świąteczne.

Panie, Ty sam nauczyłeś nas tego, aby w znaku przełamania się chlebem dzielić się z innymi – a zwłaszcza potrzebującymi – miłością, życzliwością i pokojem. Obdarz więc nas wszystkich Twoim pokojem, abysmy sławili ojcowską Twą dobroć, przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

Teraz głowa rodziny (zazwyczaj ojciec) składa wszystkim życzenia i przełamuje się opłatkiem najpierw ze współmałżonkiem, a potem z pozostałymi członkami rodziny. To samo czynią następnie wszyscy obecni.

7. Spożywanie wieczerzy

Po przełamaniu się opłatkiem i złożeniu życzeń można, według uznania, odmówić jeszcze modlitwę przed posiłkiem:

P. Pobłogosław, Panie Boże, nas, pobłogosław ten świąteczny posiłek, który chcemy spożywać z radością i wdzięcznością. Spraw, abysmy umocnieni na ciele, wytrwale zabiegali o dobra duchowe. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

Teraz w atmosferze wzajemnego braterstwa i życzliwości spożywa się wieczerzę wigilijną. W czasie wieczerzy należy wyłączyć telewizor. Po wieczerzy świąteczny nastrój podtrzymujemy śpiewem kolęd i wzajemnym obdarowywaniem się upominkami. Przy choince, w nastroju świątecznym oczekujemy na Pasterkę, Uczęść świąteczną całej parafii.

Kolędy

1. Ach, ubogi żłobie, ❀ cóż ja widzę w tobie? ❀ Ref. Droższy widok niż ma niebo, ❀ w maleńkiej osobie.

2. Zbawicielu drogi, ❀ takżeś to ubogi! ❀ Ref. Opuściłeś śliczne niebo, ❀ obrałeś barłogi.

3. Czyżes nie mógł Sobie ❀ w największej ozdobie ❀ Ref. obrać pałacu drogiego, ❀ nie w tym leżeć żłobie?

4. Gdy na świat przybywasz, ❀ grzechy z niego zmywasz, ❀ Ref. a na zmycie tej sprośności ❀ gorzkie łzy wylewasz.

5. Któż tu nie struchleje, ❀ wszystek nie zdrętwieje? ❀ Ref. Któż Cię widząc płaczącego ❀ łzą się nie zaleje?

6. Na twarz upadamy, ❀ czołem uderzamy, ❀ Ref. witając Cię w tej stajence ❀ między bydlętami.

7. Zmiłuj się nad nami, ❀ obmyj z grzechów łzami, ❀ Ref. przyjmij serca te skruszone, ❀ które Ci składamy.

2. A nadzieja znów wstąpi w nas. ❀ Nieobecnych pojawią się cienie. ❀ Uwierzymy kolejny raz, ❀ w jeszcze jedno Boże Naro-

21. Pasterze mili, ❀ coście widzieli? ❀ Widzieliśmy maleńkiego ❀ Jezusa narodzonego, ❀ Syna Bożego. (2x)

2. Co za pałac miał, ❀ gdzie gospodą stał? ❀ Szopa bydłu przyzwoita ❀ i to jeszcze źle pokryta ❀ pałacem była. (2x)

3. Jakie łóżeczko ❀ miał Paniąteczko? ❀ Marmur twardy, żłób kamienny, ❀ na tym depozyt zbawienny ❀ spoczywał łożu. (2x)

4. Co za obicie ❀ miało to Dziecię? ❀ Wisząc spod strzechy pajęczyna ❀ Boga oraz Matki Syna ❀ obiciem była. (2x)

5. W jakiej odzieży ❀ Pan nieba leży? ❀ Za purpurę, perły drogą ❀ ustroiła go w ubogie ❀ pieluszki nędza. (2x)

6. Jakieście dary ❀ dali ofiary? ❀ Sercaśmy własne oddali, ❀ a obchodząc poklekali, ❀ czołem mu bili. (2x)

22. Pójdźmy wszyscy do stajenki, ❀ do Jezusa i Panienki! ❀ Ref. Powitajmy Maleńkiego ❀ i Maryję, Matkę Jego.

2. Witaj, Jezu ukochany, ❀ od Patriarchów czekany, ❀ Ref. od Proroków ogłoszony, ❀ od narodów upragniony.

3. Witaj, Dzieciątczko w żłobie, ❀ wyznajemy Boga w Tobie. ❀ Ref. Coś się narodził tej nocy, ❀ byś nas wyrwał z czarta mocy.

4. Witaj, Jezu nam zjawiony; ❀ witaj, dwakroć narodzony, ❀ Ref. raz z Ojca przed wieków wiekiem, ❀ a teraz z Matki człowiekiem.

5. Któż to słyszał takie dziwy? ❀ Tyś człowiek i Bóg prawdziwy. ❀ Ref. Ty łączysz w Boskiej Osobie ❀ dwie natury różne sobie.

6. O szczęśliwi pastuszkowie, ❀ któż radość waszą wypowie! ❀ Ref. Czego Ojcowie żądali, ❀ wyście pierwsi oglądali.

7. O Jezu, nasze kochanie, ❀ czemu nad niebios mieszkanie ❀ Ref. przekładasz nędzę, ubóstwo, ❀ i wyniszczasz swoje Bóstwo?

8. Miłości to Twoje dzieło ❀ z miłości początek wzięło. ❀ Ref. Byś nas zrównał z Aniołami, ❀ ponizas się między nami.

9. Spraw to, Jezu, Boskie Dziecię, ❀ niech Cię kochamy nad życie; ❀ Ref. niech miłością odwdzięczamy ❀ Miłość, której doznawamy.

10. Święta Panno, Twa przyczyna ❀ niech nam wyjedna u Syna, ❀ Ref. by to Jego narodzenie ❀ zapewniło nam zbawienie.

18. Mizerna cicha, stajenka licha, * pełna niebieskiej chwały. * Ref. Oto leżący, przed nami śpiący * w promieniach, Jezus mały.

2. Wielkie zdziwienie; wszelkie stworzenie, * cały świat orzeźwiony. * Ref. Mądrość Mądrości, Światłość Światłości, * Bóg-Człowiek tu wcielony!

3. I oto, mnodzy, ludzie ubodzy, * radzi oglądać Pana, * Ref. pełni natchnienia, pewni zbawienia, * upadli na kolana.

4. Długo czekali, długo wzdychali, * aż niebo rozgorzało. * Ref. Piekło zawarte, niebo otwarte, * Słowo się ciałem stało.

5. Hej, ludzie prości, Bóg z nami gości, * skończony czas niedoli! * Ref. On daje siebie, chwała na niebie, * ludziom dobrej woli.

19. Nie było miejsca dla Ciebie * w Betlejem w żadnej gospodzie * i narodziłeś się, Jezus, * w stajni, w ubóstwie i chłodzie. * Ref. Nie było miejsca, choć zszedłeś * jako Zbawiciel na ziemię, * by wyrwać z czarta niewoli * nieszczęsne Adama plemię.

2. Gdy liszki mają swe jamy, * a ptaszki swoje gniazdeczka, * dla Ciebie brakło gospody, *

¹⁴ Tyś musiał szukać żłóbeczka. * Ref. A dzisiaj czemu wśród ludzi * tyle łez, jęków, katuszy? * Bo nie ma miejsca dla Ciebie * w niejednej człowieczej duszy!

3. Nie było miejsca, choć chciałeś * ludzkość przytulić do łona * i podać z krzyża grzesznikom * zbawcze, skrwawione ramiona. * Ref. Nie było miejsca, choć zszedłeś * ogień miłości zapalić * i przez swą mękę najdroższą * świat od zagłady ocalić.

20. O gwiazdo Betlejemska, zaświeć na niebie mym. * Tak szukam Cię wśród nocy, tęsknię za światłem Twym. * Zaprowadź do stajenki, leży tam Boży Syn, * Bóg-Człowiek z Panny świętej, dany na okup win.

2. O nie masz Go już w szopce, nie masz Go w żłóbku tam! * Więc gdzie pójdziemy Chryste, gdzie się ukryłeś nam? * Pójdziemy przed ołtarze wzniecić miłości żar * i hołd ci niski oddać; to jest nasz wszystek dar.

3. Ja nie wiem, o mój Panie, któryś miał w żłobie tron, * czy dusza moja biedna milsza Ci jest niż on. * Ulituj się nade mną, błagać cię kornie śmiem, * gdyś stajnię nie pogardził, nie gardź i sercem mym.

dzenie. * I choć przygaśł świąteczny gwar, * bo zabrakło znów czyjegoś głosu, * przyjdź tu do nas i z nami trwaj, * wbrew tak zwanej ironii losu.

* Ref. Przyjdź na świat, by wyrównać rachunki strat, * żeby zająć wśród nas puste miejsce przy stole. * Jeszcze raz pozwól cieszyć się dzieckiem w nas, * i zapomnieć, że są puste miejsca przy stole.

2. Daj nam wiarę, że to ma sens. * Że nie trzeba żałować przyjaciół. * Że gdziekolwiek są - dobrze im jest, * bo są z nami choć w innej postaci. * I przekonaj, że tak ma być, * że po głosach tych wciąż drży powietrze. * Że odeszli po to by żyć, * i tym razem będą żyć wiecznie.

* Ref. Przyjdź na świat, by wyrównać rachunki strat, * żeby zająć wśród nas puste miejsce przy stole. * Jeszcze raz pozwól cieszyć się dzieckiem w nas, * i zapomnieć, że są puste miejsca przy stole.

3. A nadzieja znów wstąpi w nas. * Nieobecnych pojawiają się cienie. * Uwierzymy kolejny raz, * w jeszcze jedno Boże Narodzenie. * I choć przygaśł świąteczny gwar, * bo zabrakło znów czyjegoś głosu, * przyjdź tu do nas i z nami trwaj, * wbrew tak zwanej ironii losu. * Ref. Przyjdź na świat, by wy-

⁷ równać rachunki strat, * żeby zająć wśród nas puste miejsce przy stole. * Jeszcze raz pozwól cieszyć się dzieckiem w nas, * i zapomnieć, że są puste miejsca przy stole.

3. Anioł pasterzom mówi: * "Chrystus się wam narodził * w Betlejem, nie bardzo podłym mieście, * narodził się w ubóstwie * Pan wszego stworzenia."

2. Chcąc się dowiedzieć tego * poselstwa wesołego, * bieżeli do Betlejem skwapliwie, * znaleźli Dziecię w żłobie, * Maryję z Józefem.

3. Taki Pan chwały wielkiej * unżył się Wysoki; * pałacu kosztownego żadnego * nie miał zbudowanego * Pan wszego stworzenia!

4. O dziwne narodzenie, * nigdy nie wysławione! * Poczęła Panna Syna w czystości, * porodziła w całości * panieństwa swojego.

5. Już się ono spełniło, * co pod figurą było: * Arona różdżka ona zielona * stała się nam kwitnąca * i owoc rodząca.

6. Słuchajcież Boga Ojca, * jako wam Go zaleca: * Ten-ci jest Syn najmilszy, jedyny, * w raju wam obiecany, * Tego wy słuchajcie.

7. Bogu bądź cześć i chwała, ✨ która by nie ustała, ✨ jak Ojcu, tak i Jego Synowi ✨ i Świętemu Duchowi, ✨ w Trójcy Jedynemu.

4. Bóg się rodzi, moc truchleje, ✨ Pan niebiosów obnażony! ✨ Ogień krzepnie, blask ciemnieje, ✨ ma granice Nieskończony; ✨ Ref. wzgardzony okryty chwałą, ✨ śmiertelny Król nad wiekami! ✨ A Słowo Ciałem się stało ✨ i mieszkało między nami.

2. Cóż masz, niebo, nad ziemianiny? ✨ Bóg porzucił szczęście Twoje, ✨ wszedł między lud ukochany, ✨ dzieląc z nim trudy i znoje. ✨ Ref. Niemało cierpień, niemało, ✨ żeśmy byli winni sami. ✨ A Słowo...

3. W nędznej szopie urodzony, ✨ żłób Mu za kolebkę dano! ✨ Cóż jest, czym był otoczony? ✨ Bydło, pasterze i siano. ✨ Ref. Ubodzy, was to spotkało, ✨ witać Go przed bogaczami! ✨ A Słowo...

4. Potem i króle widziani ✨ ciśną się między prostotą, ✨ niosąc dary Panu w dani: ✨ mirrę, kadzidło i złoto. ✨ Ref. Bóstwo to razem zmieszało ✨ z wieśniaczymi ofiarami. ✨ A Słowo...

5. Podnieś rękę, Boże Dziecię, ✨ błogostaw ojczyznę miłą, ✨ w dobrych radach, w dobrym

⁸ bycie ✨ wspieraj jej siłę swą siłą, ✨ Ref. dom nasz i majętność całą ✨ i wszystkie wioski z miastami. ✨ A Słowo Ciałem się stało ✨ i mieszkało między nami.

5. Bracia, patrzcie jeno, ✨ jak niebo goreje! ✨ Znać, że coś dziwnego ✨ w Betlejem się dzieje. ✨ Ref. Rzućmy budy, warty, stada, ✨ niechaj nimi Pan Bóg włada, ✨ a my do Betlejem, ✨ a my do Betlejem, ✨ do Betlejem.

2. Patrzcie, jak tam gwiazda ✨ światłem swoim miga: ✨ pewnie do uczczenia ✨ Pana swego ściga. ✨ Ref. Krokiem śmiałym i wesołym ✨ śpieszmy i uderzmy czołem ✨ przed Panem w Betlejem, ✨ przed Panem w Betlejem, ✨ w Betlejem.

3. Wszakże powiedziałem, ✨ że cuda ujrzemy: ✨ Dziecię, Boga świata, ✨ w żłobie zobaczymy. ✨ Ref. Patrzcie, jak biednie okryte ✨ w żłóbku Panię znakomite ✨ w szopie przy Betlejem, ✨ w szopie przy Betlejem, ✨ przy Betlejem.

4. Jak prorok powiedział: ✨ Panna zrodzi Syna, ✨ dla ludu całego ✨ szczęśliwa nowina. ✨ Ref. Nam zaś radość w tej tu chwili, ✨ gdyśmy Pana zobaczyli ✨ w szopie przy Betlejem, ✨ w szopie przy Betlejem, ✨ przy Betlejem.

5. Przyjmij, Jezu, na kolędę te nasze dary, ✨ przyjmij serca, dusze nasze na swe ofiary, ✨ Ref. byśmy kiedyś w niebie pościć mogli Ciebie, ✨ pościć mogli Ciebie na wieki wieków.

16. Lulajże, Jezuniu, moja Peretko, ✨ lulaj, ulubione me Pieścidełko. ✨ Ref. Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj! ✨ A Ty Go, Matulu ✨ w płaczu utulaj.

2. Zamknijże znużone płaczem powieczki, ✨ utulże zemdlone łkaniem usteczka. ✨ Ref. Lulajże...

3. Lulajże, piękniuchny nasz Aniołeczku, ✨ lulajże, wdzięczniuchny świata Kwiateczku. ✨ Ref. Lulajże...

4. Lulajże, Różyczko najozdobniejsza, ✨ lulajże, Lilijko najprzyjemniejsza. ✨ Ref. Lulajże...

5. Lulajże, przyjemna oczom Gwiazdeczko, ✨ lulaj, najśliczniejsze świata Słoneczko. ✨ Ref. Lulajże...

6. My z Tobą tam w niebie spocząć pragniemy, ✨ Ciebie tu na ziemi, kochać będziemy. ✨ Ref. Lulajże...

7. Lulajże, Jezuniu, Dziecino Boska. ✨ Dziś cała ku Tobie garnie się Polska! ✨ Ref. Lulajże...

¹³ 8. Lulajże, Jezuniu, w swoim Kościele. ✨ W tym Chlebie Najświętszym zostałeś z nami. ✨ Ref. Lulajże...

17. Mędrcy świata, monarchowie, ✨ gdzie śpiesznie dążycie? ✨ Powiedzcież nam, Trzej Królowie, ✨ chcecie widzieć Dziecię? ✨ Ref. Ono w żłobie nie ma tronu ✨ i berła nie dźwierży, ✨ a proroctwo Jego zgonu ✨ już się w świecie szerzy.

2. Mędrcy świata, złość okrutna ✨ Dziecię prześladuje, ✨ wieść okropna, wieść to smutna, ✨ Herod spisek knuje. ✨ Ref. Nic monarchów nie odstrasza, ✨ do Betlejem śpieszą, ✨ gwiazda Zbawcę im ogłasza, ✨ nadzieją się cieszą.

3. Przed Maryją stają społem, ✨ niosą Panu dary, ✨ przed Jezusem biją czołem, ✨ składają ofiary. ✨ Ref. Trzykroć szczęśliwi królowie, ✨ któż wam nie zazdrości? ✨ Cóż my damy, kto nam powie, ✨ pałając z miłości?

4. Tak jak każą nam kapłani, ✨ damy dar troisty; ✨ modły, pracę niosąc w dani ✨ i żar serca czysty. ✨ Ref. To kadzidło, mirrę, złoto ✨ niesiem, Jezu, szczerze, ✨ co dajemy Ci z ochotą, ✨ od nas przyjm w ofierze!

Ref. Teraz śpij, Dziecino mała, * teraz śpij, Dziecino miła. * Ziemia bogactw Ci nie dała, * bo bez Ciebie biedną była. * Nie płacz już, Dziecino mała, * nie płacz już, Dziecino miła. * Ziemia tym Cię zasmuciła, * że tak mocno w grzechu tkwiła.

14. Jezus malusieńki, leży wśród stajenki. * Płacze z zima, nie dała Mu Matula sukienki.

2. Bo uboga była, rąbek z głowy zdjęła, * w który Dziecię owinałszy, siankiem Je okryła.

3. Nie ma kolebeczki ani poduszeczki. * We żłobie Mu położyła siana pod główeczkę.

4. Dziecina się kwili, Matusieńka lili, * w nóżki zimno, żłóbek twardy, stajenka się chyli.

5. Matusia truchleje, serdecznie łązy leje: * O mój Synu, wola Twoja, nie moja się dzieje.

6. Przestań płakać proszę, bo żalu nie zniosę. * Dosyć go mam z męki Twojej, którą w sercu noszę.

7. Pokłon oddawajmy, Bogiem Je wyznajmy. * To Dzieciątko ubożuchne ludziom ogłaszajmy.

8. Niech Je wszyscy znają, serdecznie kochają, * za tak wielkie poniżenie chwałę Mu oddają.

9. O najwyższy Panie, waleczny Hetmanie! * Zwyciężonyś mając rączki miłością związane.

10. Leżysz na tym sianie, Królu nieba, ziemi, * jak baranek na zabicie za moje zbawienie.

11. Pójdź do serca mego, Tobie otwartego, * przysposób je do mieszkania i wczasu swojego.

12. Albo mi daj swoje, wyrzuciwszy moje, * tak będziesz miał godny pałac na mieszkanie swoje.

15. Jezusa narodzonego wszyscy witajmy, * Jemu po kółdzie dary wzajem oddajmy. * Ref. Oddajmy wesoło, skłaniajmy swe czoło, * skłaniajmy swe czoło Panu naszemu.

2. Oddajmy za złoto wiarę, czyniąc wyznanie, * że to Bóg i Człowiek prawy leży na sianie. * Ref. Oddajmy wesoło, skłaniajmy swe czoło, * skłaniajmy swe czoło Panu naszemu.

3. Oddajmy też za kadzidło Panu nadzieję, * że Go będziem widzieć w niebie, mówiąc to śmiejąc. * Ref. Oddajmy wesoło...

4. Oddajmy za mirrę miłość na dowód tego, * że Go nad wszystko kochamy, z serca całego. * Ref. Oddajmy wesoło...

5. Betlejem, miasteczko * w Juda, sławne będzie, * pamiętnym się stanie * w tym kraju i wszędzie. * Ref. Ucieszymy się więc, ziomkowie, * Pana tegoż już uczniowie * w szopie przy Betlejem, * w szopie przy Betlejem, * przy Betlejem.

6. Obchodząc pamiątkę * odwiedzin pasterzy, * każdy czci ciel Boga, * co w Chrystusa wierzy, * Ref. niech się cieszy i raduje, * że Zbawcę swego znajduje * w szopie przy Betlejem, * w szopie przy Betlejem, * przy Betlejem.

6. Cicha noc, święta noc, * pokój niesie ludziom wszem. * Ref. A u żłóbka Matka Święta * czuwa sama uśmiechnięta * nad Dzieciątka snem, * nad Dzieciątka snem.

2. Cicha noc, święta noc, * pasterzowie od swych trzód * Ref. biegną wielce zadziwieni * za anielskich głosem pieni, * gdzie się spełnił cud, * gdzie się spełnił cud.

3. Cicha noc, święta noc, * narodzony Boży Syn. * Ref. Pan Wielkiego Majestatu * niesie dziś całemu światu * odkupienie win, * odkupienie win.

7. Do szopy, hej pasterze, * do szopy, bo tam cud. * Syn Boży w żłobie leży, * by zbawić ludzki ród. * Ref. Śpiewajcie Aniołowie, * pasterze grajcie Mu. * Kłaniajcie się Królowie, * nie budźcie Go ze snu.

2. Padnijmy na kolana, * to Dziecię to nasz Bóg. * Witajmy swego Pana, * wdzięczności złożmy dług. * Ref. Śpiewajcie...

3. O Boże niepojęty, * kto pojmie miłość Twą? * Na sianie wśród bydłoty * masz tron i służbę swą. * Ref. Śpiewajcie...

4. Jezuniu mój najśłodczy, * Tobie oddaję się. * O skarbie mój najdroższy, * racz wziąć na własność mnie. * Ref. Śpiewajcie...

8. Dzisiaj w Betlejem, dzisiaj w Betlejem * wesoła nowina, * że Panna czysta, że Panna czysta * porodziła Syna. * Ref. Chrystus się rodzi, nas oswobodzi, * anieli grają, króle witają, * pasterze śpiewają, bydłota kłękają, * cuda, cuda ogłaszają.

2. Maryja Panna, Maryja Panna * Dzieciątko piastuje. * I Józef święty, * i Józef święty * Ono pielęgnuje. * Ref. Chrystus się rodzi, nas oswobodzi, * anieli grają, króle witają, * pasterze śpiewają, bydłota kłękają, * cuda, cuda ogłaszają.

3. Choć w stajeneczce, choć w stajeneczce ✨ Panna Syna rodzi, ✨ przecież On wkrótce, przecież On wkrótce ✨ ludzi oswo-bodzi. ✨ Ref. Chrystus się rodzi...

4. I trzech Królowie, i trzech Królo-wie ✨ od wschodu przybyli. ✨ I dary Panu, i dary Panu ✨ kosz-towne złożyli. ✨ Ref. Chrystus się rodzi...

5. Pójdźmy też i my, pójdźmy też i my ✨ przywitać Jezusa, ✨ Kró-la nad króle, Króla nad króle, ✨ uwielbić Chrystusa. ✨ Ref. Chrystus się rodzi...

6. Bądźże pochwalon, bądźże pochwalon ✨ dziś, nasz wieczny Panie, ✨ Któryś złożony, Któryś złożony ✨ na zielonym sianie. ✨ Ref. Chrystus się rodzi...

9. Gdy się Chrystus rodzi i na świat przychodzi. ✨ Ciemna noc w jasności promienistej brodzi. ✨ Ref. Aniołowie się radują, ✨ pod niebiosy wyśpiewują: ✨ Glo-ria, gloria, gloria in excelsis Deo!

2. Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli, ✨ aby do Betlejem czym prędzej pobiegli, ✨ Ref. bo się narodził Zbawiciel, ✨ wszego świata Odkupiciel. ✨ Gloria, gloria...

3. "O niebieskie Duchy i posło-wie nieba, ✨ powiedcież wy-

¹⁰ raźniej, co nam czynić trzeba; ✨ Ref. bo my nic nie pojmujemy, ✨ ledwo od strachu żyjemy." ✨ Gloria, gloria...

4. "Idźcież do Betlejem, gdzie Dziecię zrodzone, ✨ w pieluszki powite, w żłobie położone. ✨ Ref. Oddajcie Mu pokłon boski, ✨ On osłodzi wasze troski." ✨ Gloria, gloria...

5. A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli, ✨ zaraz do Betlejem śpieszno pobieżeli, ✨ Ref. i zu-pełnie tak zastali, ✨ jak Anieli im zeznali. ✨ Gloria, gloria...

6. A stanąwszy w miejscu pełni zadumani, ✨ iż się Bóg tak zni-żył do swego stworzenia, ✨ Ref. padli przed Nim na kolana ✨ i uczcili swego Pana. ✨ Gloria...

7. Wreszcie kiedy pokłon Panu już oddali, ✨ z wielką wesoło-ścią do swych trzód wracali, ✨ Ref. że się stali być godnymi ✨ Boga widzieć na tej ziemi. ✨ Gloria, gloria...

10. Gdy śliczna Panna Syna kołysała, ✨ z wielkim weselem tak Jemu śpiewała: ✨ Ref. Li li li li laj, moje Dzieciąteczko, ✨ li li li li laj, śliczne Paniąteczko.

2. Wszystko stworzenie śpiewaj Panu swemu, ✨ pomóż radości wielkiej sercu memu: ✨

¹¹ Ref. Li li li li laj, wielki Królewiczu, ✨ li li li li laj, niebieski Dziedzicu.

3. Sypcie się z nieba śliczni Anio-łowie, ✨ śpiewajcie Panu niebie-scy duchowie: ✨ Ref. Li li li li laj, mój wonny Kwiateczku, ✨ li li li li laj, w ubogim żłóbeczku.

4. Nic mi nie mówisz, o Kochanie moje! ✨ Przecież pojmuję w ser-cu słowa Twoje! ✨ Ref. Li li li li laj, o Boże Wcielony! ✨ Li li li li laj, nigdy nie zmierzony.

11. Gdy ziemię cichym snem okryła noc, ✨ okazał nam Bóg dobroć swą i moc. ✨ Przychodzi Boży Syn i stał się cud, ✨ świat poznał, że zbawiony ludzki ród! ✨ Ref. Venite adoremus Dominum, ✨ venite adoremus Dominum. ✨ Kłaniamy Ci się Chryste, Panie nasz, ✨ bo pragniesz zbawić nas i cały świat.

2. W stajence Dziecię śpi, to Bo-ży Syn, ✨ On życie dał na okup naszych win. ✨ Maryjo uproś nam, by Syn Twój Bóg ✨ oddalał od nas wszelki ból i głód. ✨ Ref. Venite adoremus...

12. Hej, w Dzień Narodzenia Syna Jedyne, ✨ Ojca przedwie-cznego, Boga prawdziwego: ✨ Ref. Wesoło śpiewajmy, ✨ chwałę Bo-gu dajmy. ✨ Hej kolęda! Kolęda!

¹¹ 2. Panna porodziła niebieskie Dzieciątko, ✨ w żłobie położyła małe Pacholátko. ✨ Ref. Pasterze śpiewają, ✨ na multankach gra-ją. ✨ Hej kolęda! Kolęda!

3. Skoro pastuszkowie o tym usłyszeli, ✨ zaraz do Betlejem czym prędzej bieżeli, ✨ Ref. Wi-tając Dzieciątko, ✨ małe Pacholátko. ✨ Hej kolęda! Kolęda!

13. Jakaż światłość nad Betle-jem się rozchodzi! ✨ W środku nocy przerażony świat się budzi. ✨ Dzisiaj Chrystus tutaj właśnie się narodził, ✨ do nas przyszedł, bo ukochał wszystkich ludzi. ✨ Ref. Teraz śpij, Dziecino mała, ✨ teraz śpij, Dziecino miła. ✨ Ziemia bogactw Ci nie dała, ✨ bo bez Ciebie biedną była.

2. Już pasterze, prości ludzie biegną z dała ✨ oddać pokłon Tobie, Panu nad panami. ✨ Mó-wią sobie: jakaż łaska nas spo-tkała, ✨ że Bóg przyszedł, że chce zostać razem z nami. ✨ Ref. Teraz śpij, Dziecino mała, ✨ teraz śpij, Dziecino miła. ✨ Ziemia bogactw Ci nie dała, ✨ bo bez Ciebie biedną była.

3. Z krain wschodnich przyszli jeszcze Trzej Królowie. ✨ Każdy myślał: coś wielkiego dziś zoba-czę. ✨ Lecz zdziwili się Ci wiel-cy Monarchowie, ✨ że ich Król jest malusieńki i że płacze. ✨